

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exercit. 4. Quid sit Creatura Deo?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

EXERCITIUM IV.

Quid sit Creatura Deo?

1. **S**Tatue te coram Uni- trino Deo , Patre, Filio, Spiritu Sancto ; qui est Deus benedictus , & laudabilis , & superexaltatus in sæcula.

2. Adverte, quid huic Deo , atque coram ipso, sit omnis Creatura? Et quidem si spectetur Creatura prout ipsa ex se, & in se, suisque propriis principiis, sive dotibus est; Manifestum est, illam, sicut ipsa, ex ipsâ, est sibimet omnino Nihil, & Nihil, ita quoque Deo eandem Creaturam esse prorsus Nihil, per omnia Nihil, ad omnia Nihil, ex toto Nihil. Si enim (ut vulgò dicitur) qui sibi nequam est, alteri bonus esse non potest; quantò magis, id quod sibi, & in seipso Nihil est, alteri aliquid esse minimè poterit. Creatura ergo Deo nihil est, nisi Nihil, & quidquid post se trahit, seu quidquid in se involvit nihil.

3. Nihil, involvit in se, trahit post se, habet in se omnem inanitatem, vanitatem, nihilitatem, defectuositatem, infirmitatem, impotentiam, inconstantiam, mutabilitatem.

4. Ex Nihilo manat Nox, & tenebræ, cæcitas & ignoratio, imprudentia, inscitia, error, & præcipitatio & temeritas, & amentia, & omnis Misericordia.

5. Ex Nihilo prodit omnis Malitia, nequitia, improbitas, impietas, injustitia. omnis noxa, & injuriositas, omne peccatum, & crimen, & scelestas ac propudiosa, irrequietaque malignitas,

24 *Exerc. IV. Quid sit Creatura Deo.*

perveritas, cupiditasque infrenis. obstinatio quoque, & obduratio, & obcæcatio, & impatientia, tarditas, negligentia, incorrigibilitas, ac æternum malum.

6. Ad Nihilum consequitur, mendicitas & pauperies, egestas, ac nuditas omnis. Confusio, probrum, pudor, inexcusabilitas, odibilitas, & execrabilitas. Nausea, fæditas, sordities, abominabilitas, turpitudò.

7. Ex Nihilo est, Mortalitas, & Mors, & perpetuus ad defectionem, interitumque conatus, & labor. Perditiõnis quoque omnis necessitas, ac ipsa perditio, omnisque illam evadendæ impossibilitas.

8. A. Nihilo est, Indigentia omnis, & omnium, nunquam, etiam per absolutam Dei potentiam explenda. vacuitas abyssalis, impossibilitas omnis boni, nullius mali impossibilitas. Unde illud, Non est peccatum quod fecit unus homo, quod non possit facere alter homo; dici etiam pariter potest; Non est calamitas, quam subire aliquis homo, quam non possit subire & alter homo. Propterea & illud rectè dictum est. Homo sum, humani à me nihil alienum puto. dixisset plenius. Nihil sum, nihil à me, nihil alienum puto.

9. Ista sunt, & aliæ præterea captui humano non capiendæ, Nihili, infelicissimæ opes, ac dotes. Cum quibus sese Creatura quælibet offert, repræsentatque Deo, quando sese in suis propriis repræsentat. Jam quid eadem omnis Creatura, Deo, & coram Deo, quatenus est creata ab ipso, & habet sese ab illo datam, donatamque sibi; & absque ullâ intermissione hanc sui donationem

acci

accipientem perenniter ab ipso; paucis saltem perstringamus, perpendamus verò non paucis.

10. Creatura ergo prout à Deo est, est coram ipso, atque coram oculis ejus, & in Comparatione Majestatis & omnipotentiae ejus, omnino quasi nihil, & suâ existentiâ ac Entitate addens illi Nihil. Unde illa Davidica Vox; omnis totiusque Creaturae etiam Universim sumptæ, est Vox ad Deum; *Notum fac mihi Domine finem meum: Psal. 38. 5. Et numerum dierum meorum quis est, ut sciam quid desit mihi. Ecce mensurabiles posuisti dies meos: Et substantia mea tanquam Nihilum ante te. verumtamen universa vanitas omnis homo vivens.* (omnis creatura existens.) O David sapientissime, tu substantiam tuam coram Deo, agnoscis esse tanquam Nihilum: fateris esse universam Vanitatem: & insuper scire quæris: quid desit tibi? Desunt omnia ô Sancte. desunt omnia, quia & omnia, quæ tua sunt, & quæ tu es, aliena sunt, non tua: & hæc ipsa sunt tanquam Nihilum coram DEO & insuper, sunt universa Vanitas omnia in seipsis.

11. Creatura, Deo, & coram Deo, est tota, & totaliter, atque omnimodè pleno jure Dei: nec potest ullo modo, vel per se, vel quem alium, vel etiam per ipsum Deum, ab hoc jure possessionis, subjectionisque Divinæ absolvi, aut subduci. cùm planè impossibile sit, Creaturam esse, Divini autem juriseam non esse. Proinde tam frustra, quàm nequiter, ac impiè, dicit Creatura DEO: Nescio Dominum. Non serviam. Nam volens nolens, & habet Dominum: & servit: etiam dum non servit: hoc est, dum servire refugit: sed servit ad supplicium non ad præmium: quia servit ad odium, non ad gratiam: & rebellionem, pervicaci-

26 *Exerc. IV. Quid sit Creatura Deo.*

que suâ inobedientiâ, recedit à Deo placato, accedit autem ad DEUM iratum: excidit & excidit è manibus DEI tenentis, ac protegentis: incidit autem in manus DEI rejicientis, atque dispergentis.

12. Creatura Deo, & coram Deo, sive imensitati magnitudinis Dei composita, omnis, atque simul sumpta, & in omnem possibilem perducta, seu molis seu perfectionis magnitudinem, atomi unius portionem, proportionemque non æquat. Hoc sibi volunt illæ scripturarum exaggerationes. v. g. *Ecce gentes quasi stilla situlæ, & quasi momentum stateræ reputatæ sunt: ecce insula quasi pulvis exiguus. Omnes gentes quasi non sint, sic sunt coram eo: & quasi Nihilum, ac inane reputatæ sunt ei.* rursusque alio loco. *Multum valere, tibi soli supererat semper: (Domine,) & Virtuti brachii tui quis resistet! Quoniam tanquam momentum stateræ, sic est ante Te orbis terrarum: & tanquam gutta roris antelucani, quæ descendit in terram.* Si velit quis holocaustum offerre Deo: huic teste Isaiâ, *Et Libanus non sufficiet ad succendendum: & animalia ejus non sufficient ad holocaustum.* Si Universitas Creaturarum, convertat se totam in Vocem, clamantem Deo, Sanctus, Sanctus, sic erit omnis vociferatio ejus in auribus DEI, sicut folioli crepitanris in vastissimo nemore.

13. Omnis Creaturæ, duæ sunt coram Deo filia, tanquam sanguisugæ, semper dicentes, *Affer, Affer.* Una est Natura, altera Gratia, sive Indigentia Naturæ & Indigentia Gratia: (in creatura Rationali:) hæc enim duplicia bona, omni momento potest amittere creatura, & sibi à Deo perenni influxu suppeditari, & quasi assidue

fiduè de novo & novo conferri conservarique totalissimè indiget. Unde omnis Creatura perinde est Deo, atque tenellus quidam infantulus lactens, indigens perpetim ad ubera Dei pendere: omnemque succum cujuscunque substantiæ, in quocunque sit statu, Essentiævè, ac perfectionis gradu, trahere, & fugere. Alioqui, quomodo posset aliquid permanere, nisi Tu Domine voluisses? aut quod à Te vocatum non esset, conservaretur? Propterea meritò, & debitè, Gratia Dei, tam Naturalis, quàm supernaturalis ordinis, *Nutrix omnium appellatur à Sapiente.*

Sap. 16.

14. Omnis Creatura coram Deo, est unius ejusdemque pretii, æstimationis, utilitatis, necessitatisvè. Tanti apud Deum est, & Deo est, unus terræ pulvis, quanti supremus Angelus: tanti mundus universus, quanti unus vilissimus vermiculus. Omnibus Creaturis dicit DEUS: *Non estis mihi necessaria.* omnes illi dicunt: *Servi inutiles sumus.* Pulvis, & Cinis sumus. Ideo omni Creaturæ dicitur. *Quid habes quod non accepisti? si autem accepisti, quid gloriaris, quasi non acceperis?* Eidem quoque dicitur. *Quanto magnus es, humilia te in omnibus.* Deus enim pusillum & magnum fecit: nec plus ei necessarius, aut utilis est magnus, quam parvus, imò & quàm nullus. Quia illi tam facilè est facere totum Universum, quàm unicam atomum. Ea propter dictitabat sapientissimè, plenus Deo, Franciscus. *Tantum quisque est, quantum apud Deum est, & non plus.* Ergo non gloriatur ulla Creatura Sapiens in sapientiâ sua, & non gloriatur fortis in fortitudine suâ, & non gloriatur dives in divitiis suis: sed in hoc gloriatur, qui gloriatur; scire, & nosse me, quia ego sum Domi-

Luc. 17. 10.

1. Cor. 4. 7.

Eccl. 3. 20.

Jer. 9. 29.

Ps. 9. 24. Dominus: qui facio Misericordiam, & Judicium, & Justitiam in terra. Hæc enim placent mihi, dicit Dominus.

15. Ecce hoc Deo, & coram Deo est omnis Creatura, quod diu noctuque meditari, dixi, Sapientiam: & semper cogitare, intelligentiam. In hujusmodi verbis, Prudentia est: & ista scientia Timorem Dei docet, & largitur scientibus Vitam Æternam.

P R A X I S.

Domine, mirabilis mihi facta est Scientia tua ex me, & mea quoque ex te, exaltata est, & non possum, neque unquam satis potero ad eam. Quis Tu? & quis ego? quis Tu mihi? & quis ego Tibi? elongatum est utrumque hoc nimis à me. Tu quidem mihi Deus meus es, & omnia: Ego autem tibi quid sim planè nescio. sed tantum quod Nihil tibi sim, scio. Deus meus es Tu: & bonorum meorum non eges: tum quia nulla mihi sunt ex me, qui ex me Nihil sum: tum quia omnia quæ ex te sum, tua sunt magis quam mea: & quia hæc ipsa tibi comparata, nihil sunt coram te, & apud te omnia. O quem Te Domine, quem me appellem! Vocabo te Magnum? major es omni magnitudine: & magnitudinis tuæ non est finis. Vocabo te omne bonum, & omni bonum? sed tu es bonum super omne bonum, & bonitas omni bonitate melior. Vocabo te Pelagus Essentiæ: quia omnem Essentiarum plenitudinem, in te habes, & ex te possides, & à Te dimanare absque diminutione facis? at tu, Essentia superessentialis es, omni essentiâ, quam Creatura cogitare potest, essentialior, ac superessentialior. Me verò quid esse dicam? Nullum nomen quo me appellem, & confitear, reperio: nisi ut
me

me Nihil, Nihil, & Nihil, & Universam vanitatem, & Vanitatem vanitatum, universamque nihilitudinem profitear; atque per omnem superessentialis essentiae tuae infinitam immensamque vastitatem pronuntiem, & proclamem. Esse meum nihil est. Essentia mea nihil. Origo mea nihil. Patria & patrimonium meum nihil, divitiae meae nihil, posse meum nihil. denique omnia mea, nihil, & peccatum, & perditio aeterna, quam parturit ex suis visceribus nihil: cum omni cogitabili, atque possibili, miseriarum, malorumque multitudine: cujus mare, & abyssus est, nihil.

EXERCITIUM V.

Quid Deus debet Creaturae?

1. **S**tatue te in conspectu Domini Dei tui, in Essentiâ unius, in Personis Trini. Hic est verus Deus: & post illum non est DEUS: sicut & ante illum non est Deus.

2. Debeatne? & quidnam debeat Creaturae, five omni, five alicui, iste Deus? expendere, & pervidere diligenter debet omnis Creatura.

3. Et hoc quidem, in considerationem venire potest, imò & debet multipliciter. Vel enim cogitatur Deus creaturae debitor, ut illâ est ex ipsâ se: velut est ex Deo ipso. Deinde etiam, vel cogitatur Deus debitor Creaturae absolutâ debendiratione; vel, ex alicujus conditionis Deo aliunde impositâ; suppositione.

4. Ut Creatura est, spectaturque ut est ex ipsâ se; sic spectatae Creaturae, Deus nullâ penitus ratione quidquam, sed solum nihil debet: & quidquid nihil, suâ ex naturâ conditioneque exigit.

5. Quia